

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl ve věci obžalované **Světlušě H.**, nar. xxx v xxx, stíhané na základě obžaloby MSZ v Praze č. j. 1 KZV 52/2017 – 563 pro pokračující zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném k 30. 6. 2016, spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku se samostatně trestně stíhaným obž. Jířím C., nar. xxx,

takto:

Podle § 37a odst. 2 trestního řádu se obhájce Mgr. Martin Bugaj, advokát se sídlem AK Bruntál, Komenského 12/1, **vyklučuje** jako zvolený obhájce z obhajoby obžalované Světlušě H., nar. xxx.

Odůvodnění:

1. Městským soudem v Praze bylo ode dne podání obžaloby 21. 5. 2019 pod sp. zn. 41T 6/2019 vedeno společné trestní řízení proti obžalovaným H. a C., a to na základě obžaloby MSZ v Praze č.j. 1KZV 52/2017 pro jednání právně kvalifikované jak uvedeno shora. Soud ve věci nařizoval hlavní líčení, část z nich byla opakovaně odročována z důvodu omluv obžalovaného Jířiho C. s poukazem na jeho zdravotní stav, dne 25. 8. 2020 byla proto věc obžalovaného C. vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí. Od počátku trestního řízení, resp. řízení před soudem, zastupují obžalovaného C. zvolení obhájci JUDr. Pavel Pohorský a Mgr. Martin Bugaj, obžalovanou H. od počátku trestního řízení zastupuje zvolený obhájce Mgr. Tomáš Raba. Po vyloučení obžalovaného C. k samostatnému projednání a rozhodnutí udělila obžalovaná H. plnou moc ke svému zastupování rovněž advokátovi Mgr. Martinu Bugajovi, a to prohlášením přímo do protokolu o HL konaném dne 25. 8. 2020, obhájce tuto plnou moc přijal. Vzhledem k tomu, že obhájce Mgr. Bugaj je již činný jako obhájce obž. C., jež je stíhán jako spolupachatel obž. H., byla obž. upozorněna na možný střet zájmů obou obžalovaných, i přesto plnou moc k zastupování obhájci Mgr. Bugajovi udělila a ten ji přijal a tím, že se nedomnívá, že došlo ke kolizi zájmů obžalovaných (stejně tak ve svém vyjádření).

2. Již z podstaty trestné činnosti obžalovaným kladené za vinu, z popisu jejich jednání a vzájemného vztahu spolupachatelství je nasnadě, že si zájmy obou obžalovaných v trestním řízení odporují, přičemž nejpozději při ukládání trestu, dojde-li k závěru o vině, soud vždy u spolupachatelů posuzuje, jakým způsobem a jakou měrou se ten který ze spolupachatelů na spáchané trestné činnosti podílel, od čehož se následně odvíjí druh a výměra ukládaného trestu, a je tedy spíše pravidlem, že se spolupachatelé snaží svou účast na trestné činnosti spáchané společným jednáním bagatelizovat, popř. větší díl odpovědnosti za spáchané jednání přesunout na ostatní ze spolupachatelů. Nicméně pouze z této již z podstaty věci hrozící kolize zájmů nelze bez dalšího učinit rozhodnutí ve smyslu ust. § 37a odst. 2 tr. řádu. Za takové situace je však především na advokátovi, který již některého ze spoluobviněných obhajuje, aby velmi pečlivě zvážil, zda případně přijme obhajobu některého dalšího ze spolupachatelů, resp. spoluobviněných, jejichž zájmy si v trestním řízení odporují, a to právě při vědomí možného vzniku reálné kolize zájmů takových spoluobviněných kdykoli v budoucnu, pokud není již konkrétně dána v tom kterém okamžiku, a aby popřípadě při zvážení všech okolností případu z opatrnosti poskytnutí právních služeb dalšímu z obviněných odmítl – jak mu ostatně ukládá § 19 odst. 1 písm. a) zák. č. 85/1996, o advokacii.

3. Soud pak poukazuje zejména na vyjádření obžalované H. již v rámci její výpovědi u hlavního líčení dne 18. 11. 2019, kde uvedla, že od společnosti obž. C. vozidla nakupovala, ona však daně řádně hradila a o obžalovaném C. nevěděla, že neodevzdává daně. Soud pak pokazuje na další vyjádření obžalované H. u hlavního líčení dne 25. 8. 2020, kde uvedla, že o tom, jak podnikal pan C., nic nevěděla. On uměl jazyky, které ona neumí, a to je asi tak všechno.

4. Nejpozději z posledního vyjádření obžalované H. (ne-li již z její prvotní výpovědi) zjevně vyplývá směr její obhajoby spočívající v tom, že pokud snad docházelo k nějakému neodvádění daní, nebylo tomu tak z její strany, přičemž ona o tom, že by obž. C. neodváděl daně, ničeho nevěděla – její výpověď je třeba hodnotit jak v kontextu podané obžaloby (která jí klade za vinu zcela konkrétní a aktivní kroky činěné právě ve vzájemné spolupráci s obž. C.) a tedy toho, co je oběma obžalovaným kladeno za vinu, tak i v kontextu dalších doposud provedených důkazů i výpovědí obou obžalovaných. Soud připomíná, že právě to, že obhajobu více obviněných, jejichž zájmy si odporují, vykonával stejný obhájce, je možným dovolacím důvodem ve smyslu ust. § 265b odst. 1 písm. c) tr. řádu, jehož se zpravidla domáhá právě obhajoba (což je podstatné zvláště za zcela běžné situace, kdy se některého z hlavních líčení at' již ve věci obž. H., či ve věci obž. C., za obhajobu účastní některého z hlavních líčení toliko jeden ze zvolených obhájců, v tomto případě obhájce Mgr. Bugaj). Zároveň nelze přehlédnout, že obhajoba obžalované H. je od počátku trestního řízení řádně zajišťována ze strany jí zvoleného obhájce Mgr. Raby, tedy rozhodně soud neupírá obžalované právo na svobodnou volbu obhájce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, a to do tří dnů ode dne oznámení usnesení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Včas podaná stížnost má odkladný účinek.

V Praze dne 22. září 2020

Mgr. Iveta Havlíková v.r.
předsedkyně senátu